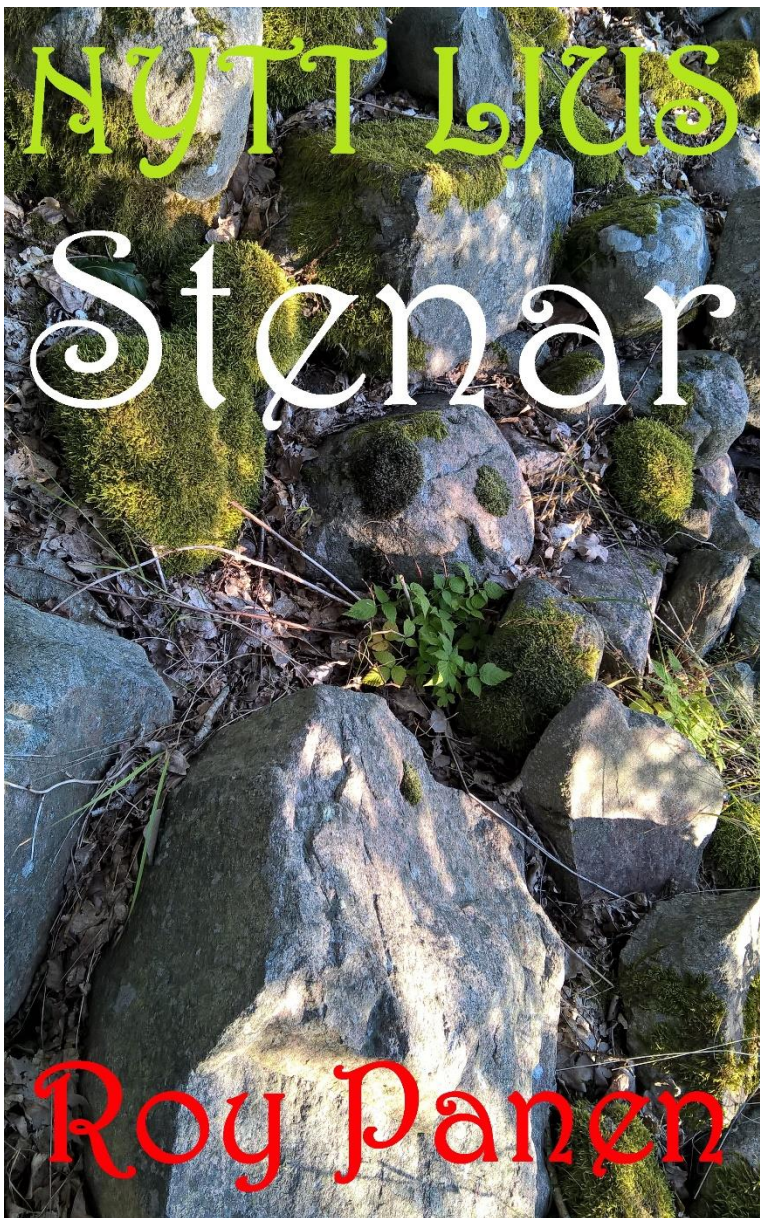

Text hämtad
från NYTT LJUS
Stenar

Vänner

Roy Panen

NYTT LJUS

Stenar

Roy Panzen

Roy Panzen
Bokförlag

Denne tekst
skyddas av
upphovsrätts-
lagen

VÄNNER

77 Fin vän

Måns och Fire, video och hästbox

–För länge sedan bodde jag granne med en homokille som var mycket snäll och trevlig. Men jag svek honom ett par gånger.

Den första var av ren och skär dumhet. Men efter ett tag förlät han mig och vi blev vänner igen. Andra gången svek jag honom för att jag skulle ta hand om mitt barn. Och jag flyttade från orten.

Hur mycket jag än ångrar min dumhet, mina svek, så går de inte att få ogjorda.

Första gången som vi träffades var att han ringde på min dörr och frågade om jag hade problem med varmvattnet. Det visste jag att jag inte hade. Men för säkerhets skull gick jag och kollade. När vi båda kunde konstatera att mitt varmvatten var okej bjöd han upp mig till sin lägenhet på en kopp te.

78 Våra vägar skildes åt

–Vi blev inget kärlekspar, men vi blev de bästa vänner. Vi var fina kompisar i fem, sex år, tills jag svek honom för att flytta och att ta hand om mitt barn. Och i denna stund upplevde jag att han svek mig också. Jag hade tänkt fortsätta ha kontakt med honom, men nu var jag stött på honom och ville bara dra min väg.

Innan jag flyttade kände jag att han stötte bort mig. Han var nog ledsen för att jag skulle flytta tolv mil bort.

Han ringde mig någon dag senare, men jag var fortfarande väldigt stött och avvisade honom på ett mjukt sätt.

Sedan gick det mer än trettio år, och en dag fick jag en e-post från honom. Någonting gav honom ett infall att höra av sig till mig, vilket gjorde mig mycket glad. Nu kändes det som att vi båda hade förlåtit varandra för vårt svek.

Men vår kontakt fick aldrig den där gnistan som kunnat tända elden.

Och man kan undra om man har förändrats mycket på trettio år. Fast för mig känns allt som om det var i går.

Alla minnen kommer upp, med tårar och skratt, och man tänker: Vad hände? Det fanns ett vägskejl för mer än trettio år sedan och där våra vägar skiljdes.

Hur som helst är jag mycket glad för att han hörde av sig och jag tror att han har det bra och mår bra. Det gör också jag.

Kanske kommer våra vägar att mötas en dag igen? Bara Gud vet. Och kanske – om Gud vill.

Fick jag chansen skulle jag säga till honom: Gamle kompis, lycka till med vad du än gör, tro på dig själv, ta för dig av livets goda, och lev väl.

Du har en vän i mig för alltid, ska du veta.

Och jag vill gärna ge några exempel på hur fin min vän var.

Vi bodde, som sagt grannar och hade superkort väg till varandra. Vi umgicks ofta. Ibland bjöd han hem mig på ett glas vin, och vi brukade småprata om allt möjligt långt in på nätterna.

Jag kände så starkt att han tyckte om mig och brydde sig om mig. Hade jag stora och svåra

ämnen med innehåll att prata om – så var han alltid en god lyssnare.

Om somrarna gick vi ofta bort till sjön och solade och badade.

Min vän var så enkel och okomplicerad – men ändå så positivt speciell.

Vi var också ofta på RFSL-föreningen, fikade och umgicks med andra. Och ibland var det fest i en bygdegård utanför stan.

Vi kunde vara flera som delade på en taxi dit, eller så ställde min väns kompis upp och körde oss.

Kompisen drack inte alkohol och brukade ofta ställa upp som chaufför. Och jag vill minnas att han också brukade få en slant för att han ställde upp. Också denne man var mycket snäll och trevlig.

Måns känner att han nog inte klarar mer nu. Han blir så ledsen och har mer eller mindre gett upp att torka sina tårar. De rinner ändå, som de vill.

Fast nu känner han sig inte ensam. Och förutom att Fire ligger i halmen bredvid honom, så känner han sig mycket lugn och tillfreds.

Men det finns en oro, ett bekymmer, som snurrar i huvudet: Hur mår mannen egentligen?

Han verkar mycket nedstämd och ledsen av sig.

Men vem ska göra honom glad? Finns det någon som kan klara göra honom lycklig?

79 Vägval och korsningar

I dag när jag tänker tillbaka på vår tid tillsammans, sex år var det väl, så gör det ont, och jag blir ledsen.

Varför svek jag honom? Och hur hade det sett ut om jag valt att fortsätta med honom, som kompisar, rakt fram i den där korsningen för trettio år sedan? Säkert bra, fint, underbart.

Och efter det så har jag gått igenom ytterligare ett antal korsningar. Ibland har jag gått åt vänster och andra gånger åt höger. Men jag vet inte någon av korsningarna som jag har gått rakt fram.

Fast kanske så har jag de senaste tio åren bara gått rakt fram, utan att jag tänkt på det. För

mitt liv har inte förändrats nämnvärt sedan tio år tillbaka.

Men jag trivs med det som är nu.

Och att välja att gå rakt fram, i en korsning, betyder för mig att vara kvar i det som är, utan att så mycket vilja utmana och prova något nytt.

Som exempel: gifter man sig med någon och aldrig skiljer sig, Då går man tillsammans rakt fram. Men svänger man någon gång åt vänster eller höger, med nya utmaningar, händelser och kanske äventyr, så gör man det tillsammans.

Fast samtidigt med alla gånger, korsningar, som jag har svängt åt något håll, har det också inneburit förändring med erfarenheter.

Och jag har väl aldrig haft direkt tråkigt på min väg, då det i stort sett har hänt nya saker hela tiden.

Några av dessa stora saker var att jag flyttade för att bättre kunna ta hand om min son. Jag utbildade mig till lärare. Det var tufft, men kul. Fast jag tröttnade på att undervisa och gick tillbaka till mitt tidigare yrke som snickare.

Framåt, den tid som jag har kvar, ska jag försöka att inte byta spår så ofta. Jag är mycket nöjd med livet som det ser ut nu. Jag bor i ett fint radhus, och har nästan all fritid som egen

tid. Och jag trivs med det. Kanske kommer jag i framtiden skaffa en hund som sällskap.

80 Måste finnas något mer

Utan att man behöver tro på Gud, så känner jag starkt att det ändå måste finnas något mer som väntar en efter detta jordeliv.

Jag vet inte om detta blir en sista korsning som man går in i, eller åt vilket håll man då väljer att gå. Samtidigt som detta är slutet – så blir det också början på något nytt.

Och på något knepigt vis känns det inte som att livet direkt är livets mening, utan mer det som kommer efter.

Det finns de som drar en massa nitlotter under livet, och de som hela tiden åker på en räkmacka.

Nej, jag tror inte att det var menat att det skulle vara så här.

Livet är liksom alltför orättvist för många.

Jag menar, för vissa är livet en last, ett rent helvete, där det varken finns kärlek eller något att glädjas åt. Inte mycket i alla fall.

Kanske handlar meningen med livet mest om att bara göra sitt bästa och i det försöka ta hand om någon, några, som man tycker om och älskar, och andra fina människor som man möter på sin väg.

Men om man tänker att det kommer något, ett andligt liv, efter det här jordelivet. Då kan man väl få känna det som att man snart, senare, kommer att få en ny chans, en andra chans.

Och i livet efter det här, där finns det nog inga korsningar. För där kan man kanske gå som man vill, framåt, bakåt eller åt sidorna, utan att behöva vara rädd för att gå vilse och tappa bort sig.

Och där borta, uppe, kan man nog leva om sitt liv i jordelivet, gå bakåt i tiden och justera upp eventuella fel eller snedsteg som man har gjort. Man kan då liksom ändra om i sin historia.

Och om man då vill, när det gäller min gamle förlorade vän, efter det här livet, så kan man vara tillsammans igen och leva om det som man en gång, för trettio år sedan lämnade.

Förlåt. Jag menar som jag lämnade.

Hoppas att han, min gamle vän, då vill göra en ny, fortsatt spännande resa med mig med allt av äventyr.

Min gamle vän/kompis. Vad jag önskar att vi den där gången för trettiofem år sedan hade kunnat reda ut vår kris, konflikt.

Fast krisen, konflikten, som vi hade ... Vi var båda dumma, vägrade ge vika för våra tankar med värderingar. Och vår stolthet stod väl också ivägen.

Det som var och slutade då, för trettio år sedan, står kanske fortfarande kvar. Men vi kan lösa det på andra sidan.

Och vi blev väl inte ovänner. Vi bara bröt kontakten.

Förlåt ännu en gång.

Kanske ses vi igen – någon dag på andra sidan.

Din vän Rony.